

Jižan 11

Ročník 2007

Číslo 11

**Zápisy z nedávných výprav i historie a mnohem víc,
to vše za skvělou cenu**

0,- Kč

Bratři a sestry,

Zrovna před chvílí jsem si od svého kamaráda, taky skauta, půjčil luky a šípy na tábor. Známe se od té doby, co jsme spolu byli na Lesní škole, což je vlastně takový tábor pro dospělé. Moc často se nevidáme, proto mám vždy velkou radost, když se setkáme alespoň na chvílku. Ten pocit možná znáte – pocit radosti a spokojenosti, že vidíte někoho, s kým si rádi popovídáte. Tak jako vy to ale samozřejmě nezažívám (a ani nemohu) se všemi lidmi, které znám. Tak jsem cestou do schodů s luky a šípy v ruce přemýšlel, čím to je.

Myslím, že to co cítím, je opravdové kamarádství, které se vytvořilo během oněch (jenom!) 10 dnů, které jsme spolu prožívali při plnění různých úkolů, při hrách a každodenním táborovém životě. Takových přátel jako je on mám víc (ale ne moc) a s každým z nich jsem zažil spoustu neuvěřitelných (ale i normálních) věcí. To, co jsem spolu prožili, nás bude spojovat asi navždy a já si vážím jejich přátelství.

A proto vám přeji před začátkem prázdnin mnoho kamarádů, se kterými budete zažívat nejrůznější věci a díky kterým, se z vás možná stanou nerozluční přátelé na celý život.

-Riki-

Obsah:

Návštěva bazénu
Výprava do Kolince
Srub u Vacova
Šátkový den
Odlezké jezero
Výprava s rodiči
Něco z historie

Návštěva bazénu - 28. 1. 2007

V neděli 28.1. se náš oddíl sešel v Plzni na Slovanech okolo desáté dopoledne. Ráno jsem sice zaspala a tak jsem dobíhala autobus ,ale na sraz jsem přišla včas. Ještě přišlo pár opozdílů (kteří ráno asi také nestíhají :o)) a mohli jsme vejít do areálu bazénu. Musím, ale upozornit, že

jsme měli velice vzácnou návštěvu. A tou byli Pét'a a Jarín!! V bazénu si hlavně vlčata udělala modrou flotilu a Terka se zdokonalovala v plavání pod dohledem holek Kačky a Lasičky. Nevynechali jsme ani tobogán, kde někteří zkoušeli zajímavé polohy při jízdě v tobogánu. Poté jsme se přesunuli do Divoké řeky . Tento bazén s tvarem 0 jsme si zpestřovali hrou na Babu. Když jsme se vyblbli šli jsme si zaskákat z bloků. Jelikož většině členů už byla pořádná zima hopsli jsme do vyhřívaneého bazénu, kde nás proud teplé vody příjemně promasíroval. Jenže už se blížila doba konce našeho pobytu v bazéně a museli jsme do šaten. Před bazénem jsme si dali nástup a zakřičeli náš oddílový pokřik. No a dál už šel každý sám, domů na oběd.

-Lasice-

**Na vědomost se dává, že k dostání za pouhých 125 Kč jsou
parádní oddílová trika, neváhejte a poříd'te si jedno!**

Výprava do Kolince - 9. - 11. 2. 2007

PÁTEK

Sraz jsme měli v pátek 9.2.2007 na vlakovém nádraží u Hutníka. Sešli jsme se v docela malém počtu: skauti-Peky a Stopař, skautky-Lasička, Medůza, Kačka, Evina, Lucka a Andrea. Starší skauti-Kuklič, Chlupáč, Míra a samozřejmě Riki. Po 18 hodině jsme nasedli do vlaku a vyrazili na místo cíle. Ve vlaku jsme si povídali. Zhruba po hodině jsme přestoupili na druhý vlak. Po příjezdu do Kolince jsme hned zamířili k nedaleké škole, kde jsme měli přespávat. Když jsme si vybalili věci, seznámil nás Riki s celovíkendovou hrou zvanou vrah. Poté následovala vybika a plno jiných her. Také jsme hojně využili vybavení tělocvičny, hlavně kruhy a švédskou bednu. Při pohybu nám vyhládlo, takže přišla k chuti večere a příprava na spánek. Evina a Andrea nemohly zimou usnout, tak je Riki přestěhoval do jídelny, kde bylo tepleji.

SOBOTA

V sobotu kolem 11 hodiny jsme vyrazili do Velhartic. Cestou jsme uvařili polévku, která nám dodala sílu na další cestu. Ve Velharticích jsme se podívali na hrad, někdo posvětil a vyrazili jsme nazpátek. Po příchodu do školy jsme odpočívali. Peky a Stopař připravili první večeri. Byly párky, tak jsme si dali do nosu. Po večeri jsme hráli dobívačku a vybiku. Peky a Stopař připravili druhou večeri-rizoto. Za Rikim přijela Anička s Anežkou. Po druhé večeri byl turnaj v pexesu. Po skončení turnaje šly Kačka, Lasice a Medůza vyvolávat duchy. Vyvolávaly ducha Jaroslava Foglara. Tomu to zřejmě nebylo moc po chuti, tak si trošku zařádl. Lucce udělala díru do ponožky a Katce vzal lžící a čepici. Trochu vylekané jsme zalezly do spacáku a šly spinkat.

NEDĚLE

Po snídani jsme si zabalili věci a šli si zahrát opičí dráhu a fotbálek. Evu a Lucku to však nebavilo, tak šly připravovat oběd. Po vydatném obědě jsme uklidili všechny prostory školy, kde jsme pobývali. Úklid nás tak zmohl, že jsme si museli odpočinout a pak jsme vyrazili k domovu.

-Lucka a Želva-

Srub Vacov - 30. 3. - 1. 4. 2007

30. 3. 07

- 14:30 - Za ½ hodiny máme sraz přbr a vyrážíme. Z T20 jen já a Petr. Batoh váží 30kg musím se zbavit aspoň chleebů. Snad to unesu, jsem nějaký nachcípánek
Nálada: smíšený pocity
- 16:02 - Ve vlaku - Je nás tu kupa! Kuklič, Petr, Hejkal, Lasička, Katka, Myšička
Takže 7 statečných. Hejkal přišel pozdě cca v 15:55 => čekali jsme na něj =>
Nezbylo místo k sezení
- 16:10 - Myšička na Lasičku: „ Ta vaše blbá Hodaňová, to je strašná učitelka!“
- 16:27 - Volal Riki, chtěl vědět co a jak.
- 16:36 - Ve vlaku – Lasička: „Musím se naučit Past participle.“
Hejkal: „Hm, To je taky pěkná ptákovina“
- 16:45 – Nepomuk - Probojovali jsme se do kupé.
- 18:45 - Čkyně bus nádr. – Proběhla sváča
Cesta vlakem ok i když bylo narváno. Přestup ve Strakonících se také zdařil.
- 20:15 - Srub – Už jsme ubytovaný je to fajn. Nedostatky nezjištěny.
- 20:56 - Kamna kouří – Větráme
- 21:20 - Mládež se rozdováděla => šli pro vodu. Zůstal jsem já a Petr. 8 °C
- 21:36 - Radiospojení se zásobovací skupinou . Vyhlídnutá pumpa nefunguje, hledají jiný zdroj.
- 22:20 - Vrátili se s vodou spokojeni. Domorodci je pozvali i na zítra => voda zajištěna. Povídáme, pijeme čaj. Hejkal jde smažit slaninu.

31. 3. 07

- 7:50 - Mužstvo se rozkecalo => Budiček
- 8:13 - Po budičku a po rozevičce. Holky hřejou čaj. Na verandě +5 °C – Teploměr přendán ven. V okolí srubu nalezeny zbytky sněhu.
- 8:43 - Kamna stále kouří
- 9:50 - Odchod směr Javorník +5°C (venku)
- 9:59 - Koulovačka
- 10:12 - Hra na koho padne koule. (Hejkal do hlavy)
- 10:39 - Zastávka u složiště dříví – počítáme letokruhy - nejvíc 108.
V blízkosti je fotbalové hřiště
- 10:47 - Javorník – Prolejačky, pískoviště, houpačka. Hejkal se houpe, Katka si hraje na písku. N.D.
- 11:02 – Myšička si šel do hospody koupit turistickou známku.
Ostatní drancují zastávku.
- 11:24 - Klostermannova rozhledna na Javorníku 1066mnm
- 11:29 - Jsme nahoře. Vstupné 100kč / všichni. Viditelnost nic moc
- 11:54 - Rozcestí na Javorníku 1010mnm
- 12:17 - Královský kámen. Už začíná být hlad – musíme najít místo pro oheň.
Ještě je celkem dost sněhu.
- 12:35 - Pokračujem po červeně
- 12:54 - U chalupy „Jarorník 03“. Příprava ohniště.
- 14:00 - Likvidace ohniště odchod.

- 14:17 - Rozcestí „Odhad vzdáleností“. Správka rozbité cedule.
 14:30 - Javorník – Kačka si běží koupit turistickou známku.
 14:56 - Přírodní zajímavost u obce Bošice. Přestávečka - perník.
 Les po kalamitě (popadáno)
 15:17 - Lhota nad Rohanovým. Hejkal si chce u Family frost koupit nanuk – odolal.
 15:24 - Nabíráme vodu. Domorodka vstřícná, pes nekouše.
 15:56 - Srub. Hejkal vyráží hledat ztracený mobil. Pecky si myje nohy v potoce. Katka a Lasice taky. Topíme, zase to koufí. +10 °C
 17:00 - Konec pauzy – jdeme řezat dříví
 17:17 - Vrátil se Hejkal, mobila nemá
 18:00 - Myšička spadnul do vody v botech co měl jako přezůvky.
 19:40 - Po večeri. Hejkalovi se to zdařilo i když průběh byl všelijaký. Pokrm nazván nejlepším rizikem na světě.
 19:51 - Statistický úřad Průměrný věk: 15,86 roku Průměrná váha: 64,14 kg
 Průměrný počet zubů: 28,14 Průměrný obvod krku: 35 cm
 Průměrná výška: 170,86 cm - Po měření Otec Abraham
 20:47 - Paříme BANG! Poprvé vyhrály banditi.
 22:21 - Špízy v troubě – za chvíli bude žraso! Jinak furt hrajem.
 22:41 - Špízy ještě nejsou. Šerif je Hejkal.
 23:09 - Už jsou špízy - konečně
 23:20 - Byla to dobrota, byly hned ten tam. Večerka
- 1.4.07**
- 8:00 - Budíček. Kamna dnes nekouří (moc)
 8:40 - Snídaně
 9:25 - Úklid - vyprašujem matrace
 10:41 - Horejšek uklizen. Dole se vaří oběd. Hejkal kreslí do pamětní knihy.
 Svítí slunce, ale není hic. Potůček bublá ptáci zpívají. Nálada dobrá.
 10:45 - Je tu fakt fajn, vůbec se mi odtud nechce. Ve 12:00 musíme vypadnout, protože ve 13:00 jede bus do Vimperka. Nechce se nám riskovat příměj bus do Strakonice. Jednak by to vyšlo draho a třeba bysme se nevešli. Přijedeme dýl než bylo v plánu – prohlídne si Vimperk.
 10:50 - Hejkal dokreslil. Svě dílo komentuje slovy: „No co, vždyť je apríl.“
 11:32 - Jsme po obědě – guláš chléb + zbytek rizota. Začínáme vyklízet objekt.
 12:13 - Odchod.
 13:02 - Jedem – nástup v poho
 13:30 - Vimperk
 13:45 - Ve vlaku - zázračně jsme to stihli – prohlídka Vimperka nebude.
 14:52 - Přestup ve Strakonících – hned to jede –Paráda
 16:00 - Plzeň hln. Pokřik, konec. Akci hodnotíme kladně.

-Kuklič-

Rozhovor po icq - poznáte písíčí?

Hejky [^x^]: no tak se ptej:)

marek27: Blíží se tábor, kolikátý v pořadí to je, baví tě ještě vůbec každé prázdniny tři týdny strávit uprostřed lesa?

Hejky [^x^]: tento tábor je 6..a jestli mne baví se valet v lese no koho by to asi nebvlyo:)

marek27: tak a teď zkus delší odpověď, zamyslet se a vyprávět, aby to dalo pár řádků

Hejky [^x^]: tak dej vetsi pismo no:D

Hejky [^x^]: tento tábor je muj 6..a v lese mne to baví nikdo vas neotravuje, zajijete spousty srandy a hlavne ste mezi lidma kteri vas maj radi(snad ale to tam nepis to slovo snad). No a lepsi se valet v lese nez doma u pocitace nebo behat nikde po mneste na louce je aspon chladek..

Hejky [^x^]: staci:D

marek27: jasný, jedem dál

Hejky [^x^]: hej tak dalsi otazku ne:)

marek27: jasný, jsem se zamyslel, nebud' nedočkavej

marek27: Jedna činnost, na kterou se nejvíc těšíš...

Hejky [^x^]: muzu jednim slovem:)

marek27: můžeš

Hejky [^x^]: spanek:D

Hejky [^x^]: nikde jinde jako tam se tak pekne nevyspim:)

marek27: Dobře, tak to bylo trochu víc než jedno slovo, ale nevadí. Jsi kuchař. Tábor, kuchyně a ty, jak to jde k sobě?

Hejky [^x^]: blbe ale nejak se stím poperu:), ale nejsem na to sam ne.

Hejky [^x^]: kdyz se proste v kuchyni neriznu tak to nejsem ja:)

marek27: A co program, jsi už ve věku, kdy bys měl přebírat iniciativu ve vedení. Uvědomuješ si to?

Hejky [^x^]: nooo uvedomu si to ale snazim se tomu vyhybat coz se mi celkem dobre i dari:)

marek27: Ale proč, není to škoda, když už jedeš na tábor, když už chodíš na schůzky?

Hejky [^x^]: no tam mne spis baví blbnout s tima detma ne rozkazovat...

Hejky [^x^]: ...cehoz si se i ty musel vsimnou..ale to tam nepis:D

marek27: A co brácha, máš krásnou možnost ho veřejně pomluvit...

Hejky [^x^]: ja lidi nepomlouvam sorac ale to nedelam..

marek27: to jsem myslel spíš jako vtip. Chtěl jsem se zeptat, jestli jsi vůbec rád, že jedete na tábor společně.

Hejky [^x^]: no tak uz tam jedeme spolecne 5 let tak uz mi to ani envadi:D

marek27: Na schůzky přicházíte každý zvlášť, je to součástí image?

Hejky [^x^]: ne ne:)

Hejky [^x^]: von vetsinou prijde dyl ze skoli tak to nestiha

marek27: A na výpravy?

Hejky [^x^]: na vypravi von moc nejzdi ma tesi skolu:) no a taky se musi kulturne vyzivat

marek27: už se blíží závěr, cos nám chtěl ještě říct?

Hejky [^x^]: nic:) je to vse??

marek27: teď tě ještě žádám o povolení to zveřejnit, celý jako konverzaci - bez úprav

Hejky [^x^]: no jen ty hrubky prosim pry:D

marek27: Nemůžu sloužit

Hejky [^x^]: no tak kdyz je to jedno:D

Hejky [^x^]: tak jo

marek27: Děkuji

Hejky [^x^]: no za malo:D

Odlezenské jezero 12. 5. 2007

Ráno jsme se sešli v 7:50 u Hutníka. Byli jsme to: Riki, Chlupáč, Lasička, Myšička, Hejkal, Kuklič a já. Vyrázili jsme směrem Plasy. Původně jsme chtěli vystoupit až v Potvorově, ale kvůli výluce jsme přisedali už v Kaznějově. Pak jsme pokračovali autobusem do Plas a hurá zpátky do vlaku a konečně vystoupit v cíli – Potvorově. Dál už jen po svých. První pauza u Odlezenského jezera, které jsme do půlky obešli. Tady nás chytl pořádný déšť, ale naštěstí jsme se měli kde schovat. Před námi se objevil chatový tábor. Když déšť ustal, Riki nám ukázal Bedlákovu lávku. Druhé u mostu přes řeku Kazi provázela řádná šišková bitka. Následoval maratonek do kopce, kde měla původně vést železnice, ale ta se při povodních sesunula, zahynulo tam 50 dělníků, kteří dokončovali most. Když jsme se došplhali na vrcholek, už nám kručelo v břiše. Rozdělali jsme oheň, my malí (Lasička, Myšička, Hejkal a já). Velcí šli připravit slaňování. Přišli až k obědu. Dvakrát jsme je museli volat, přitom jsme připravili hostinu o dvou chodech. Jako předkrm připravil šéfkuchař Hejkal super gulášovou polévku a hlavním chodem byly nudle s mákem. Pak jsme se šli dívat, jak velcí slaňují. Lasička a Hejkal to zkusili také. Po uhašení ohně jsme pokračovali jinou cestou pomalu zpátky. Třetí zastavení bylo u trati, kde jsme odpočívali a dostali tatranky. Počasí už bylo umoudřené. V 17:45 nám jel vlak zpět do Plzně. V Bolevci vystoupili Hejkal, Kuklič a Chlupáč, ostatní pokračovali až na hlavní nádraží.

-Marek-

Výprava s rodiči 9.6.2007

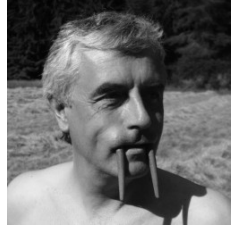
Sraz byl v 8.35 na zastávce autobusu č. 28 v Bukovci. Na Sadech pětaticátníků jsem do autobusu nastoupil já s mamkou, tatškou, Mikim a panem Zindulkou, po delší době jsem si všimnul i Rikiho sedícího pár metrů ode mne. Pak se k nám přidal i Karel a sedl si k Rikimu.

Jel i Hejkal. Když jsme dojeli na cílovou zastávku a vystoupili jsme, pověděli jsme si pár vět mezi kterými byla i ta ve smyslu „Kuklič s Chlupáčem a Mírou čekají někde úplně jinde...“, chvíli jsme čekali ale poté jsme se vydali na cestu. Šli jsme k mlýnu, který se předělává na vodní elektrárnu, zastavili jsme se a rozhlíželi se po rybkách a tekoucí vodě, pokračovali jsme dále podél řeky a později podél kolejí, kde jsme se zastavili, a na mýtince s ohništěm a májkou jsme si dali nástup a zahájili výpravu. Po cestě jsme došli až na vyhlídku nad Berounkou. Zastavili jsme, Karel volal Kukličovi, kde jsou, ale nic kloudného se nedozvěděl. Na cestě, kterou jsme dále pokračovali, nám Riki připravil lístečky s čísly, které označovaly nějaké rostliny. Rozdělili jsme se na skupiny po dvou, jen pan Zindulka zůstal sám. Měli jsme jít stále po žluté turistické značce, ale viděli jsme Rikiho jak s lístečky pokračuje jinou cestou, tak jsme s Mikim nechali panu Zindulkovi, který šel za námi, vzkaz, kudy má jít. Když jsme došli až na konec této „botanické“ stezky, šli jsme k řece, po chvíli jsme zjistili, že pan Zindulka stále nepřišel, vrátili jsme se tedy na místo kde jsme zanechali vzkaz, volali jsme a hledali, nakonec jsme zas byli všichni. Pokračovali jsme až k Dolanskému mostu, kde jsme se osvěžili ve vodě, napili a nasvačili. Dále jsme šli na Věžku. Když jsme tam došli rozdělal jsem oheň a opékali jsme buřty. Poté jsme hráli „pantomimu“ na téma zvířata. Po odpočinku a hře jsme šli směrem na Senečák, mezitím jsme se zastavili v hospodě a zaskočili jsme hostinského tím, že jsme mu vypili skoro všechny limonády. Okolo cesty se po čase objevilo pole se zasazeným hráškem, tak jsme si natrhali zásoby do kapes a šli dál. Cestou jsme rozlupovali lusky a jedli hrášek, také jsme hráli „na letadlo“ dále jsme již jen šli po cestách a silnicích a sužování pálicím sluncem jsme dorazili až ke klubovně. Tam jsme ukončili výpravu. Pak ještě malé doplnění tekutin v kiosku naproti. Kdo chtěl, ten se šel vykoupat, potom už se všichni rozjeli do svých domovů. I přes malý počet mladších a rodičů se výprava opravdu povedla...

-Stopař-

Něco z historie

V dalším díle Jarínova vyprávění se také podíváme na vůbec první svobodnou oslavu osvobození města Plzně. Dnes nám to již přijde samozřejmé považovat a oslavovat americkou armádu, která osvobodila Plzeň, ale před rokem 1989 (to zde vládli komunisté), se po celé České (a tehdy i Slovenské) republice musela oslavovat armáda sovětská, a běda tomu, kdo by tak nečinil. Proto si povšimněme nadšeného zápisu z těchto prvních svobodných oslav, který nám dnes s odstupem času může přijít možná trochu zvláštní, ale věřte, že doba byla tenkrát plna nadšení a radosti. Konečně jsme se totiž po 40 letech útlaku staly svobodnou společností.

-Riki-

219. Výprava 29.4.1990

Výprava oddílu do Lesního údolí. 29.4. končím po noční. Rychle domů, sbalit věci a hurá za oddílem. Beru s sebou obě děti, ať si v lese užijí. Jedem autem. Ať jsem tam brzy a Petřík je dost malý. Aby ho nebolely nohy. Oddíl nacházíme v pilné práci. Já jdu hned pomáhat Barrymu s vařením, moje děti vše okukují. Staví se přístřešek z větví, to se jim líbí. Schovávají se v něm. Skautíci trénují značky s Bedlákem, hrají nějakou hru s Willym. My vaříme buřtguláš. Konečně je oběd. Ale ouha. Nějaký dobrák přinesl místo sladké pálivou papriku. Moje děťátka odmítají jíst. Ani se jim nedivím. A pečou si buřta. Po obědě je siesta na sluníčku, plní se body do nováčkovské zkoušky. Zatracená noční. Já i Ledňáček toho máme dost. Chce se spát. Vařím v ešusu vodu na kávu. Na závěr ještě hra „Velká Džungle“. Moc se nevyvedla, chtělo by to víc zarostlý terén. Balíme a vyrážíme k autu, ostatní po svých do Plzně. Petříkovi už to bylo dlouhé, chtěl maminku, ale Janička tu byla jako doma. Poznávala značky, vázala uzle, vařila. Hned by šla na další schůzku. Ale má svůj oddíl světlušek. Mezi naše kluky je ještě malá. A já se nemohu tolik věnovat oddílu. Schůzka končí beze mě někde v Černicích. My dorazíme autem domů, špinaví, hladoví, unavení, ale spokojení.

220. Schůzka 6.5.1990

Schůzka oddílu v 10.00 na náměstí Republiky. Zúčastňujeme se s oddílem oslav 45. výročí osvobození Plzně AMERICKOU armádou. Po 45 letech konečně svobodné oslavy! Zúčastňuje se i pan prezident Václav Havel, velvyslankyně USA v ČSR Shirley Temple Blackovou, ministr národní obrany generál Vacek, předseda vlády ČR Pithart, mnoho amerických vojáků, veteránů II. svět. války, kteří osvobozovali Plzeň. Skauti u toho nemohou chybět. Náš oddíl se urychleně přesouvá z náměstí na Lochotín, kde pan prezident s velvyslankyní USA zasadí symbolicky strom v aleji Svobody. Alej je vysázena americkými javory na památku US army, která Plzeň osvobodila. Na místě je již mnoho junáků a jiných oddílů. Společně tvoříme řetěz kolem cesty, po které pojedou a půjde delegace. Je hrozné vedro, čekání se protahuje, prezident se zdržel v Rokycanech. Všude hrozně lidí, všichni chtějí vidět a pozdravit pana prezidenta s doprovodem. Zvláště když po 40 letech konečně mohou, ale nemusí. Po 12. hodině jsme se dočkali. Za všeobecného jásotu kolona přijela. Všichni chtějí prezidenta vidět, vzniká velký shluk lidí, nepřehledná situace. Snažíme se, my dospělí, udržet alespoň světlušky a menší chlapce ve svém dosahu. Konečně se lidé začínají rozházet, kolona odjíždí. My obklopíme „strom svobody“, utváříme Gillwelský kruh a provoláváme pokřik oddílu. Po krátkém občerstvení v jedné z vil patřící některému z činovníků, urychlený přesun na náměstí. Prodereme se davy lidí u radnice a v podloubí opět čekáme pana prezidenta. Zde je to lepší. Je tady chládek a kromě pěveckého sboru jsou zde jen skauti. dostalo se nám velké cti. Nově vzniklé oddíly v plné parádě, v krojích, s vlajkami a s tím, co kdo uschoval a chránil 20 let doma, manifestují věrnost své vlasti, svému novému, demokraticky zvolenému prezidentovi. Opět čekání. Je to již dlouhé. Od rána nikdo nic kromě maličností nejedl. Obdivuji malé děti. Bez velkého reptání všechno snáší. Je už na nich poznat skautská výchova. A opět přichází US veteráni, sokolové, vojáci čs. zahraničního odboje, letci RAF. Tleskáme jim, sbor zpívá národní písničky. Konečně přichází pan prezident s velvyslankyní USA. Odhalují pamětní desku americké divizi generála Pattona. To však nevidíme. Deska je umístěna v 1. patře. Zástupci oblastní rady junáka všem děkují za účast, do kronik všichni dostávají americké vlaječky. Konečně rozchod. Domů přicházím až v 15 hodin. Někteří jdou ještě položit věnec k základnímu kameni US památníku u Práce. Další památník už máme na Chodském náměstí. Ten patří indiánské divizi a je opravdu krásný. Fotili jsme se u něj s dětmi. Dnešní schůzka byla velmi náročná na fyzickou stránku. Ale skauting není jen hra. Skaut je výchovný systém a k němu patří i fyzická zdatnost a sebeovládání. A to jsme dnes procvičili dokonale.

-Jarín-

Bud'te chytřejší než páták, náš test zvládne každý!

1. Na náhorních plošinách v Tibetu se prohání divoký....
 - a) kdo
 - b) co
 - c) jak
 - d) proč

2. Manželka současného prezidenta se jmenuje...
 - a) Lívie
 - b) Libie
 - c) Angola
 - d) Turecko

3. Znamý slezský spisovatel se jmenoval Petr...
 - a) Bezruč
 - b) Beznoh
 - c) Bezhlav
 - d) Bez jiné části těla

4. Legendární vůdce chodů byl...
 - a) Lomikar
 - b) Kozina
 - c) Kravina
 - d) Slezina

5. Někdejším prezidentem USA, jež byl zavražděn roku 1963 byl...
 - a) Kennedy
 - b) Pohory
 - c) Prestiže
 - d) Obyčejný pantofle

Kontakt:

Riki: 777 293 529

Petr: 606 179 234

Míra: 723 215 000

e-mail: jizni.kriz@seznam.cz

web: www.jizni-kriz.wz.cz

Kuklič: 723 215 934

Marek: 776 737 801

Karel: 777 855 975